

Finansdepartementet

Att: Jens Christian Westly

9. september 2009

Høringsuttalelse – forslag til gjennomføring av betalingstjenestedirektivet i norsk rett (offentligrettslige bestemmelser) mv.

Vi viser til høringsbrev datert 22.06.2009 og oversender med dette vår høringsuttalelse.

Vennlig hilsen

[sign.]

Jørgen Carling
Seniorforsker

Høringsuttalelse – forslag til gjennomføring av betalingstjenestedirektivet i norsk rett (offentligrettslige bestemmelser) mv.

- 1 Vi ser med glede at de foreslåtte lovendringene kan forventes å bidra til et langt bedre tjenestetilbud i dag.
- 2 Det synes noe uklart hvordan betalingsforetak som er etablert med hovedkontor i andre EØS-land vil kunne operere gjennom filial(er) i Norge. Iht § 4b-1 (2) i lovforslaget og § 27 i forskriftsforslaget vil betalingsforetak med hovedkontor i et annet EØS-land under gitte forutsetninger kunne operere i Norge. Hvilke rapporterings- og tilsynsbyrder vil pålegges disse selskapene i Norge når virksomheten først er etablert?
- 3 I Delrapport II avsnitt 12.4.2 foreslår arbeidsgruppen at unntaksforetak *ikke skal kunne opprette* filialer utenfor Norge. I forskriftsforslagets § 18 (5) heter det—mer forståelig—at begrenset tillatelse i Norge *ikke gir rett til* å yte betalingstjenester i en annen stat. Vi tolker dette som at arbeidsgruppens mer restriktive forslag ikke er tatt til følge i forskriften. Vi kan ikke se at filialer i andre land skal være til hinder for begrenset tillatelse i Norge. Tvert imot vil begrensede tillatelse formodentlig være aktuelle for små foretak som opererer innenfor én korridor (eksempelvis Norge-Irak) og har filialer i begge land.
- 4 Lovforslaget åpner for betydelig bruk av skjønn, særlig i tilknytning til begrensede tillatelser (jfr. direktivets artikkel 26 og forskriftsforslagets § 18). Utøvelsen av dette skjønnet er tillagt Kredittilsynet. Begrenset tillatelse er særlig aktuelt for foretak som tilbyr overføringstjenester til innvandrere som sender penger til sine opphavsland. Globalt er disse overføringene av svært stor betydning for utviklingsland; samlede overføringer i 2008 tilsvarte nærmere 2000 mrd kroner, godt over dobbelt så mye som statlig bistand. Betalingstjenestetilbudet i Norge er viktig i et utviklingspolitisk perspektiv. Også integreringspolitisk er det av svært stor betydning at innvandrere kan benytte seg av lovlige tjenester for å forvalte sin husholdningsøkonomi. Kredittilsynets mandat favner verken utviklingspolitiske eller integreringspolitiske sidene ved dette spørsmålet. I debatten om innvandreres pengeoverføringer har de forbrukerpolitiske perspektivene også vært relativt underordnede i Kredittilsynets innspill. Det er gledelig at Kredittilsynet i løpet av de siste fem årene har gitt uttrykk for større forståelse av tematikkens ulike sider. Samtidig gir det grunn til bekymring dersom virksomhet med betydning for flere viktige politikkområder skal begrenses skjønnsmessig med et snevert perspektiv. Vi vil derfor oppfordre til at det utredes mekanismer for å koble den daglige skjønnsutøvelsen i Kredittilsynet til de overordnede politiske målsetningene som er representert av andre departementer enn Finansdepartementet. Dette gjelder i første rekke utviklingspolitiske (UD), forbrukerpolitiske (BFD) og integreringspolitiske (AID) målsetninger. Utfordringene for Kredittilsynet kan være uvante når det her er snakk om foretak som på mange måter er ressursvake, men likevel har en viktig funksjon i markedet. En løsningsorientert dialog kan derfor være påkrevd for å nå de bredere politiske målsetningene på feltet.